

լսառևմամբ միացան երկու բաժանեալքն յիրերաց՝ ի ծայնէ միացելոյն յերկուց, աստուածութեանն եւ մարդկութեանն:

Այսօր երկու ժողովուրդ, հին եւ նոր, առաջին ծանօթն¹³ Աստուծոյ, եւ յետին աստուածապաշտքս, միմեանց հակառակ¹⁴ երեւեցան. առաջնոցն տեսանկիով զաստուածագործ զսքանչելիսն՝ զԱստուած որպէս զմարդ սպանանել խորհեցան, իսկ յետինքս լսելով միայն զսքանչելեացն, զնա՝ զոր նոքա որպէս զմարդ չարչարեալ սպանելին¹⁵, կատարեալ Աստուած խոտտովանեցան:

Այսօր մի բնութիւն գերեզմանին գերկուց բնութեանց գործ կատարէր, ամուլ գոյով ծնընդական երեւեալ, եւ զանշունչ առեալն շնչով մատուցանէր:

Այսօր որպէս վշտացան դժոխք, եւ դժոխսպետն տեսանկիով զսկիզբն¹⁶ աւերելոյ թագաւորութեանն ներքնում¹⁷, եւ աղքատանալոյ ճոխութեանն ինքեանց¹⁸, այնպէս ուրախացան Ադամ եւ Եւայ, եւ ապականութեան¹⁹ նոցուն յանապականութիւն վերըստին ստեղծումն:

Այսօր որպէս վշտացան Աննա եւ Կայիափա սակս յարութեանն Ղազարոսի²⁰, եւ խորհուրդ արարին զնա սպանանել, որ միշտ աստուածութեամբն է կենդանի: Այնպէս ուրախացան Մարիամ եւ Մարթայ²¹ տեսանելով զորոքօրեա մեռեալ եղբայրն իւրեանց կենդանի ի գերեզմանէն²²:

Այսօր հրէական ազգին ամբոխ, տեսանելով զգերեզմանն (յ)ունայն ի մարմնոյն Ղազարու, ունայնացան ի հաւատոց, զոր նախ քան զազգս ամենայն զգենելով ընտրեալք ցուցան հաւատովք²³:

Այսօր, վասն զի²⁴ տեսին զորոքօրեայ մեռեալն կենդանի, կենդանիքն մարմնով մահացան (յ)անհաւատութեամբ, եւ զոր զգերեզմանն ունայնացոյց, գերեզմանաւ ծածկել խորհեցան, որ դատարկացուցանելոց էր զգերեզմանս բազումս:

Այսօր, որք տեսին բացեալ գծածկեալ գերեզմանն, զկրեալ²⁵ ունէր ապականեալ մարմին մեռելոյ, լուան զի ծայնիւ երեւեալ նա վաղվաղակի, չորեքօրեայ հոտեալն, հոգի առ եւ շունչ կենդանութեան²⁶, որում ոչ հանդուրժեալք՝ խորհեցան զհալածողն մահուն եւ զնորոգողն (յ)ապականութեան, զբացողն գերեզմանին մահացուցանել, եւ ծածկել գերեզմանաւ: Եւ զայս նմա խորհէին, որ զալիս մրրկեալ ծովուն գերեզման պատրաստէր հալածողացն հարց նոցա:

Եւ ո՛ր եղև այդ ամենայն, ասա, կամ ո՞ գործեաց զսքանչելիսդ զայդ²⁷ ամենայն²⁸: Լուր արդեալք եւ ցուցից. ի Բեթանիա գործեցաւ այդ ամենայն²⁹, եւ Քրիստոս եղև գործող սքանչելեացդ³⁰ ամենայն³¹, եւ հրէայքն տեսանելով ոչ հաւատացին: Եւ ո՞ պատմեաց զայդ, զոր ճառեցեր մեզ այսօր. ո՞, Յոհաննէս ձկնորսն եւ Աստուածարանն, ռամիկն եւ Աւետարանիչն, Որդին (յ)Որոտման, եւ անուանեալն որդի մօրն Աստուծոյ:

Մեք, ասեն, երէկ լուաք ի նմանէ, զի պատմեաց մեզ վասն Քրիստոսի, եթէ խնդրէին ունել զնա, եւ իւեալ ի ծեռաց նոցա զնաց միւս անգամ յայն կոյս Յորդանանու, ուր Յովհաննէս էր զառաջինն³²: Եւ եթէ անդ էր ստուգիւ, դու ի Բեթանիայ զիմրդ ասես: Անդ էր, այո, եւ անդ առաքեցին առ նա քորքն նորա, եւ ասեն. Տէր, զոր դուն սիրէիր, ահա հիւանդացեալ է: Արդ զի՞նչ ասես, վասն հիւանդութեանն Ղազարու եկն ի Բեթանիա, ուր քարկոծ առնել խնդրէին զնա. ոչ, ասէ, այլ վասն զի զմեռեալն յարուսցէ:

¹³ Ժանութեանն իլ ¹⁴ Կակառակք էլ ¹⁵ սպանելն իլ ¹⁶ Յունի՛ զպիզբն ժ ¹⁷ ներքում ժ ¹⁸ Մարգա ի ¹⁹ Յունի՛ Այնպէս ... ի գերեզմանէն էլ ²⁰ Յունի՛ Այսօր ... Կաւատովք էլ ²¹ Յունի՛ վաղակ իլ ²² զբեռնել իլ ²³ հանդուրժել էլ ²⁴ այդ էլ ²⁵ Յունի՛ ամենայն էլ ²⁶ Յունի՛ այդ ամենայն էլ ²⁷ սքանչելեացն էլ ²⁸ Յունի՛ ամենայն էլ ²⁹ յառաջինն ժ

Ձի՛նչ ասես. մեր լուսաք յԱւետարանչէ՛ անտի գայո՛ւ ոչ վասն մեռելոյ զազ արին նմա բորքն, այլ միայն թէ հիւանդացեալ է. եւ դու ասես թէ վասն յարուցանելոյ զնա եկն անդ: Ասա յայտնապէս զի իմացո՛ւք: Կիտեմ, ասէ՛, վասն ոյր հարցարնես, զի իմա[նա]լ խորհիս զանճառելի տնօրէնութիւնն, բայց անհաս է եւ անքննին, այլ որպէս յայտնեցաւ մեզ խորհուրդն, որ ծածկեալ էր ի հրեշտակաց, այնպէս շնորհք Հոգւոյն յայտնեաց մեզ զզորո՞ծ տնօրէնութեան նորա: Ըստ մարդկութեանն լուաւ թէ հիւանդ է, եւ ըստ աստուածութեանն զիտաց, զի մեռեալ էր, զոր անգուստ բանիւ յայտ արար աշակերտացն, եթէ Ղազարոս մեռաւ, եւ ես ուրախ եմ վասն ձեր, զի դուք հաւատասցիք ինձ, բայց արդ եկայք երթիցո՛ւք առ նա:

Ո՞վ խորհրդոյս խորին, ասէ, ես չէի անդ: Ոչ էիր անդ, Տէր, որ ամենայն ուրեք ես, եւ զամենեանս ընուս. ոչ էիր անդ, որ մինչ զայդ խօսէիր անբաժ[ա]նելի էիր ընդ Հօր. խօսէիր ընդ աշակերտոց եթէ ես անդ ոչ էի, եւ դու ինքն անդ գրով՝ յերկինս ընդ Հօր միացեալ էիր: Յորժամ ի Բեթանիայ ոչ էիր, ընդ Հօր էիր, եւ զիա՞րդ յորժամ յայնկոյս Յորդանանու էիր, ի Բեթանիայ ոչ լինէիր. եւ թէ անդ ոչ էիր, զիա՞րդ զորմէ հիւանդացեալ լուար, զնա մեռեալ շքմարտէիք:

Այո, ասէ, տեսութեամբ աստուածութեամբս³³ անդ էի, թէպէտեւ մարդկութեամբս ոչ. այլ յորժամ ասեմ՝ եթէ ոչ եմ անդ՝ անբաժանելի աստուածութեամբս եւ մարդկութեամբս³⁴ խօսիմ: Եւ եթէ այլ ինչ խոնարհագոյն իրս տեսանլցէք կրեալ յաստուածացեալ մարմնի իմուս, յայպէս համարեցարո՞ւք, զի միաւորաբար կանաւ կրեմ զամենայնն: Որչափ եւս առաւել յորժամ ասացի եթէ՛ ես ուրախ եմ վասն ձեր, զի դուք հաւատասցիք ինձ, զի ոչ էի անդ. Ձի՛նչ արդօք նշանակէ ասացեալս՝ եթէ ոչ էի անդ, եթէ անդ լեալ էի, ասէ, ըստ մարդկութեանս՝ ակնածելով յինչն լիղիէր զօրանալ առ բարեկամս իմ մահն. եւ ես թէ զհիւանդացեալն միայն բժշկէ՛ի՝ չի՛նչէի³⁵ ուրախութիւն ձեզ:

Արդ՝ եկայք երթիցո՛ւք ասէ անդ. ոչ էի անդ եւ մահն համարծակեալ տեղի առ ուր թէ պիտոյ լեալ էր ինձ, ոչ էր առեալ անդ զկայ ընաւ: Բայց ձերդ տկարութիւն զիս եւ առ մահն զօրաւոր տեսանելով՝ ուրախ լինելով հաւատայք ինձ եթէ մեռելոց ամենայն կարող եմ կհանս պարգեւել, յարուցանելով զլորեբօրեայն աստուածապէս:

Այսու ոչ գտնօրէնութիւնն մարդկութեանն միայն ջուցանէր այլ եւ զիրս աստուածութեանն երեւցուցանէր. Եկայք, ասէ, երթիցո՛ւք առ նա, զի բարեկամ մեր է, պարտ է կատարել առ նա զօրէնս բարեկամութեան. եւ բանն յայպէս եթէ զհիւանդաց ասէ՛ ողջացուցի. զանդամալոյծս կանգնեցի, զբորոտս սրբեցի, զկոյրօ լուսաւորեցի, պարտ է զառաւել սէրն առ բարեկամս մեր ջուցանել:

Եւ եւ այլ իմն հրաշս վարդապետութեան ի ճանապարհի անդ ճոցս առաջի արկեալ: Եւ իբրեւ զնացին անդ՝ յառաջեալ Մարիամ անկաւ առ (յ)ոտսն Յիսուսի եւ լայր. լայր առաջի նորա Մարիամ, որով յայտնի ջուցանէր թէ ստոյգ մեռեալ է Ղազարոս, ըստ այնմ զոր եւ ինքն ասեր. եթէ աստ լեալ էիր, ասէ, եղբայրն իմ չէր մեռեալ: Ցուցանէր եւ բանին յանգէտս թէ՛ հեռանալով նորա ի մարդկայինս բնութենէ՛ առնու մահն առ մեզ տեղի: Եւ այս որպէս օրէն է ասել մարդկային տկարութեանս, զի յորժամ ճանաչեն բազումք զոմն մի՛ արի եւ քաջ մարտիկ, որ եւ արտաքոյ պարսպացն կարող է հալածել զբազում թշնամիս, եւ ոչ լինելով անդ առնն այլամ՝ կարողանան³⁶ թշնամիքն աւարաւ գերի առնուլ զբարեկամս նորա, զորս տանելով՝ ի ներքոյ փակեն բռնութեան բանտին:

Արդ՝ յորժամ գայցէ մարտիկն, որ կարող էր պարեցուցանել արտաքոյ պարբսպին ի ձեռաց յափշտակողացն, անհնարին համարին ասն միում յաղթող լինել թշնամեացն, եւ խորտակող պարսպաց բանտին, առ ի յապրեցուցանել զբանդարգեալսն³⁷, ի

33 աստուածութեանն ի 34 Ձուցի՛ եւ մարդկութեամբս ի 35 չի լինէի փ 36 կարողանալ փ զբանտարգեալսն ի

դէպ լինէր³⁰ ասել՝ եթէ աստ դիպեալ էիր ոչ էին ծառայութեամբ զերի վարեալ բարեկամքն քո :

Այսպէս եւ աստ համարեաց, զոր ասաց Մարիամ. Տէր, եթէ աստ լեալ էիր, եղբայրն իմ չէր մեռեալ. այլ եւ արդ գիտեմ զի զոր ինչ խնդրես դու յԱստուծոյ տացէ քեզ Աստուած: Հաւատայ ի նա զառաջինն, ոչ որպէս պարտ էր հաւատալ. զի թէ հաւատացեալ էր Աստուած գոյ խոստովանելով զնա, յորժամ ասաց՝ յարիցէ եղբայրն քո. պարտ էր ասել նմա՝ հաւատամ, զի կարող ես Տէր:

Իսկ նա զայսու զանց արարեալ ասէ. Գիտեմ զի յարիցէ ի յարութեանն յետնում: Իբրեւ ասաց Յիսուս, եթէ՝ ես եմ յարութիւն եւ կեանք, որ հաւատայ յիս՝ թէպէտ եւ մեռանի կեցցէ, եւ ամենայն որ կենդանի է եւ հաւատայ յիս՝ մի մեռցի յաւիտեան. հաւատա՛ս (յ)այսմիկ:

Իսկ նորա լսելով զայս ապա ասէ. Հաւատամ Տէր, եթէ դու ես Քրիստոս Որդի Աստուծոյ: Անելով զայս՝ երթեալ կոչէր զքոյր իւր լուիւնայն, որոյ կեկալ առաջի անկաւ. առ (յ)ոտան Յիսուսի եւ լայր:

Քանզի այն, զոր ասէ, եթէ խռովեցաւ Յիսուս յոգի իւր յաղագս լալոյ նորա ազդէ³⁰, որպէս եւ ասէ. Թէ Յիսուս իբրեւ ետես զնա զի լայր, եւ որ ընդ նման էին հրեայքն լային, խռովեցաւ յոգի իւր զայրանալով եւ ասէ. Ո՛ր եղիք զնա: Ոչ ճանաչողքն զիրս հարցուածոյն, ի դիմի հարկանին այսու անգիտութիւն տալ Աստուծոյ. նա եւ հրէայքն զբանս զայս յափշտակելով ի մէնջ եպիրեան զանգիտութիւնն, չհամարեալ իբրեւ Աստուծոյ զհարցանին թէ՛ ո՛ր եղիք զնա. ոչ իմանալով ի դիմի հարկանող ինքեանց⁴⁰ զպատասխանողն բան անգիտութիւն իմն. եւ զայն համարեալ Աստուծոյ ստեղծ ո՛ր ես Աղամ: Զի եթէ ասա Աղամ անգիտութիւն, այնպէս⁴¹ եւ զայս վարկանիչիր. եւ թէ զայս անգոսնես՝ ապա եւ զարտասուելոյն ասա:

Բայց դու մի ի⁴² մարդկաբար հարցանելն հայելով եպ(ր)երես զբանիւ, այլ աստուածաբար օքանելեացն զորժ, զոր եցոյց առ մեռեալ(ս)ն եւ նեխեալն արտասուեաց ճշմարիտ, այլ զհրէայսն եւ ոչ զԼազարոս. զի թէ յաղագս աղէտից համարիս զարտասուելն, զի արտասուէր գնա՝ զորոյ գիտէր զի ստուգապէս յարուցանելոց էր. բայց ոչ զնա՝ այլ զհրէայսն արտասուէր. զի ի հաւատան, որ առ նա մեռեալք էին՝ մեռեալի յառնէր հաւատովք քուերցն, թէ նայ է Որդի Աստուծոյ կենդանոյ. եւ կենդանիքն մանանային անհաւատութեամբ, զի ոչ հաւատացին զնա յերկնուստ զոլ Որդի Աստուծոյ, այլ խորհեցան ապանանել իբրեւ զհակառակ Աստուծոյ:

Արտասուէր վասն նոցա անելով, որք ոչ ճանաչէին զՀայր իմ, եւ ոչ զՀոգին Սուրբ Հակից նմին եւ իմ, այլ որ (ի) կռապաշտութեամբ (յ)ախտանային, ճանաչելով զիս Որդի Միածին ճշմարտիւ՝ ի Հայր եւ ի Հոգին հաւատացին. եւ սոքոյ, որք ճանաչողքն⁴³ են Հօր, անարգելով զիս չհամարել Որդի Միածին՝ վրիպեցան եւ ի պաշտմանէն⁴⁴ Հօր, որ առաքեացն զիս, եւ ես առ նա երթալոց եմ, յորմէ վասն նոցա առաքեցայ, որք չհաւատալովն եւ սպանանել խորհէին զիս. յորոց անարգելովն իմ՝ եւ Հայր անարգեցաւ, եւ ես, վասն այսր իրի ասացի՝ եթէ որ ոչ պատուէ զՈրդի՝ եւ ոչ զՀայր գառաքիչն նորա պատուեցէ:

Եւ վասնզի այսպիսի ախտիւ կորեան այնքան ժողովորդ անբաւ, զիս՝ ոչ ոչ էր ի ճան արտասուել զայնքան (յ)անծինս կորուսելոցն, որոց⁴⁵ եւ Հօր իրում վասն միոյ մոլորելոյ արտութիւն մեծ լինէր յերկինս, որպէս եւ վասն միոյ գտելոյ ուրախութիւն անբաւ, որ թողեալ զիննսուն եւ իննուսուն՝ խնդրէր զմի մոլորեալն, վասն որոյ եւ զանծն եր: Արտասուելն զայս զեկուցանէ եւ ոչ զման սիրել[ւ]ոյն, եւ Յիսուս, ասէ՝ զայրացեալ գարծեալ յոգի իւր, գայ ի գերեզմանն, եւ էր այր մի եւ վէմ մի եղեալ ի վերայ նորա:

(Շար. 16)

Հրատ. Ա. Յ. ՍԻՃՈՒՆԻ

³⁰ չի նել ժ ³¹ եղբէ ի ³² ինքեանց ի ³³ այսպէս ժ ³⁴ Զնովի ի ժ ³⁵ հաւատակողքս ժ
⁴⁰ պաշտմանէն ի ⁴⁵ որոյ ի